

V O N N I S

nummer : 258

datum : 19.2.2013

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 4C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN64.FI.108235-06

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN :

- 1
bouwkundige
geboren te   op
wonende te
Belg
- 2
bediende
geboren te   op
wonende te
Belg
- 3
met zetel aan de
gekend onder het ondernemingsnummer
- 4
met zetel aan de
gekend onder het ondernemingsnummer
- 5
met zetel aan de
gekend onder het ondernemingsnummer
- 6
met zetel aan de
gekend onder het ondernemingsnummer

7

zelfstandige
geboren te op
wonende te
Belg

BETICHT VAN:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. De eerste, de tweede, de derde, de vierde de vijfde en de zesde.

I. te op 7 december 2006,

Namelijk door valselijk op vrachtbon dd. 7 december 2006 onjuiste gegevens te hebben vermeld/doen vermelden met betrekking tot de bestemming en de herkomst van de gronden (rubrieken 1 en 2) met het bedrieglijk opzet vanuit de TOP in de afkomstige vervuilde grond te sluikstorten in de kleiput

het stuk als van valsheid beticht niet neergelegd zijnde ter griffie dienst overtuigingsstukken doch in kopie gevoegd onder stukken 70 blauwe onderfarde nummer 4,

II. te op 8 december 2006,

Namelijk door valselijk op vrachtbon dd. 8 december 2006 onjuiste gegevens te hebben vermeld/doen vermelden met betrekking tot de bestemming en de herkomst van de gronden (rubrieken 1 en 2) met het bedrieglijk opzet vanuit de TOP in de afkomstige vervuilde grond te sluikstorten in de kleiput

het stuk als van valsheid beticht niet neergelegd zijnde ter griffie dienst overtuigingsstukken doch in kopie gevoegd onder stukken 70 blauwe onderfarde nummer 4,

B. Bij inbreuk op de artikelen 99.4, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart

2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009),

en de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S.15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven worden als een inbreuk op artikel 4.2.1. 4°,

en met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijn bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.1.3° en 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van 15 mei 2009 van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening, B.S.20.08.2009),

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de hierna vermelde werken, handelingen en wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, thans artikel 4.2.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

I. de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde als aannemer /uitvoerder op niet nader te bepalen data in meerdere malen tussen 1 september 2005 en 1 oktober 2005, de veriarng van de strafvordering gestuit zijnde door rechtsgeldige daden van onderzoek of van vervolging, namelijk door de beschikking tot mededeling dd. 4 april 2008,

Op een terrein oelagen te
Gekend bij   onder perceel
en ten kadaster oekend als: plan
Financem van   met zetel

Namelijk het relief aanzienlijk te hebben gewijzigd door ophoging van een driehoekig terrein van ongeveer 40 meter op 15 meter ter hoogte van de spoorwegbedding (lijn 61) met 4 à 5 meter middels gebruik van met steenpuin vervuilde gronden (ongeveer 100 vrachtwagenladingen),

Met de verzwarende omstandigheid dat eerste, tweede en vijfde inwendkinggestelden personen zijn die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen,

II. Bij samenhang te in het gerechtelijk arrondissement te eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde als aannemer/uitvoerder en de zevende als eigenaar die tot de werken opdracht heeft gegeven op niet nader te bepalen data in meerdere malen,

- a) tussen 31 juli 2005 en 1 november 2005, de verjaring van de strafvordering gestuit zijnde door rechtsgeldige daden van onderzoek of van vervolging, namelijk door de beschikking tot mededeling dd. 4 april 2008,
b) tussen 28 februari 2006 en 1 mei 2006,

De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde als aannemer/uitvoerder, de zevende als eigenaar die tot de werken opdracht heeft gegeven,

On het onroerend goed gelegen te _____ aan de _____

Gekadastreerd als _____
Eigendom van _____ geboren te _____ op _____

Namelijk het relief aanzienlijk te hebben gewijzigd door ophoging van een terrein middels gebruik van 6.000 à 7.000 kubieke meter met steenpuin, beton, ijzeren staven, plastic vervuilde gronden,

Met de verzwarende omstandigheid dat eerste, tweede en vijfde in verdenking gestelden personen zijn die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen;

C. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56 1° lid, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S. 25.07.1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, spijs het verbod, afvalstoffen - zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen - achtergelaten of beheerd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, en thans strafbaar gesteld bij art. 16.6.3§1 en 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (ingevoegd bij artikel 9 van het Decreet van 21 december 2007 met ingang van 1 mei 2009), namelijk:

- I. de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde, op niet nader te bepalen data in meerdere malen tussen 1 september 2005 en 1 oktober 2005, de verjaring van de strafvordering gestuit zijnde door rechtsgeldige daden van onderzoek of van vervolging, namelijk door de beschikking tot mededeling dd. 4 april 2008,

namelijk ongeveer 100 vrachtwagenladingen met steenpuin vervuilde grond;

II. Bij samenhang te in het gerechtelijk arrondissement en of te n het gerechtelijk arrondissement de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde en de zevende, op niet nader te bepalen data in meerdere malen,

- a) tussen 31 juli 2005 en 1 november 2005, de veriarng van de strafvordering gestuit zijnde door rechtsgeldige daden van onderzoek of van vervolging, namelijk door de beschikking tot mededeling dd. 4 april 2006,
- b) tussen 28 februari 2006 en 1 mei 2006,

namelijk 6. 000 à 7.000 kubieke meter met bouwpuin, ijzer en plastic vervuilde gronden;

De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde verdachte wat betreft de tenlastelegging C.I en de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde en de zevende verdachte wat betreft de tenlastelegging C.II. tevens gedagvaard om, bij toepassing van art. 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (voorheen artikel 59§1 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen), zich solidair, minstens in solidum, dan wel steeds de ene bij gebreke van de andere, te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen per locatie binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 200 Euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling (cfr. eindverslag deskundige pagina 20 in käft 5 van het straf-dossier).

D. de eerste, de tweede, de derde en de zesde, minstens op 1 augustus 2006;

Bij inbreuk op de artikelen 1, 3, 17 par. 1 en 3 en artikel 56 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S. 25.07.1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en op de artikelen 2.2.1 en 6.2.1, 6.2.4 en 6.2.5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 (B.S. 30.04.2004) tot vaststelling van het Vlaamse reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer, als producent van bedrijfsafvalstoffen nagelaten te hebben een afvalstoffenregister te houden waarin ondermeer de aard, oorsprong, samenstelling, hoeveelheid, bestemming en wijze van nuttige toepassing of verwijdering van de afvalstoffen wordt vermeld, en thans strafbaar gesteld bij art. 16.6.3§1 en 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (Ingevoegd bij artikel 9 van het Decreet van 21 december 2007 met ingang van 1 mei 2009),

art. 6.2.4. paragraaf 1 "De verwerker van afvalstoffen houdt een afvalstoffen-

register bij dat de volgende gegevens met betrekking tot de door hem verwerkte afvalstoffen bevat:

- I. 6.2.4.§1 8° "in geval van storten het nummer van het stortvak met in het geval van gevaarlijk afval de nauwkeurige ligging op de stortplaats", namelijk in het register is nergens de lokalisatie vermeld van de opslag in de richting;
- II. 6.2.4.§1 7° "Indien van toepassing de aanduiding dat de aangevoerde afvalstoffen geweigerd werden met reden van weigering", namelijk in het gekopieerde register staan er nergens geweigerde vrachten vermeld;
- III. 6.2.4.§1 3° "de aard en de samenstelling van de afvalstoffen met vermelding van de code uit bijlage 1.2.1.B, namelijk in kolom 14 staat de EURALcode niet vermeld;
- IV. 6.2.4.§1 4° "Indien van toepassing, naam, adres en identificatienummer van de overbrenger en vervoerder van de afvalstoffen", namelijk bij sommige transporten ontbreekt de naam van de vervoerder;
- V. 6.2.4 §1 6° "De verwerkings-of toepassingswijze van de afvalstoffen: storten, verbranden, hergebruik, composteren, recyclage, of indien van toepassing bij invoer vanuit een ander land of gewest de aanwending als secundaire grondstof conform hoofdstuk IV", namelijk de verwerkings- of toepassingswijze van de afvalstoffen ontbreekt;

E. de eerste, de tweede, de derde, en de zesde.

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, 39 en 40 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) van 6 februari 1991, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of tweede klasse te hebben geëxploiteerd, thans strafbaar gesteld bij artikel 16.6.1§1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (ingevoegd bij artikel 9 van het decreet van 21 december 2007 met ingang van 1 mei 2009,

namelijk een vergunning klasse I,

I. minstens op 14 februari 2007.

Besluit van de Vlaamse regering dd. 6 februari 1991 VLAREM I "rubriek 61.1 tussentijdse opslagplaats voor uitgegraven bodem die niet voldoet aan een toepassing overeenkomstig het VLAREBO", "2° met een capaciteit van meer dan 10.000 kubieke meter" namelijk op het terrein ligt er meer dan 10.000 kubieke meter uitgegraven bodem opgeslagen,

II. minstens op 14 februari 2007.

Besluit van de Vlaamse regering dd. 6 februari 1991 VLAREM I
"rubriek 2.1.1. opslag van afvalstoffen niet aan een verwerking van de afvalstoffen "onderworpen",
namelijk op het terrein wordt restafval opgeslagen met name plastic en papier,

III. Besluit van de Vlaamse regering dd. 6 februari 1991 VLAREM I
"rubriek 2.1.2.c opslag en overslag van afvalstoffen die niet aan verwerking verbonden zijn met een opslagcapaciteit van meer dan 1 ton voor asbestafval bestaande uit asbestcement of andere asbesthoudende bouwmaterialen: waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is";

a) op niet nader te bepalen datum tussen 1 januari 2005 en 14 februari 2007, de verlating van de strafvordering gestuit zijnde door rechtsgeldige daden van onderzoek of van vervolging namelijk door de beschikking tot mededeling dd. 4 april 2008.

namelijk uit het afvalstoffenregister blijkt dat er 5.180 kg eterniet werd aangevoerd,

b) van 14 november 2008 tot minstens op 18 november 2008.

namelijk op het terrein staan er 4 containers opgesteld met plasticzak gevuld met asbestcement afval;

F. minstens op 5 januari 2007, de eerste, de tweede, de derde, en de zesde.

Bij inbreuk op de artikelen 22 en 39 § 1,2° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) van 6 februari 1991, als exploitant van een inrichting die in de milieuvergunning of die in artikel 71 van het hierboven vermeld Besluit bedoelde vergunningen, opgelegde bijzondere voorwaarden, die voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Regering in toepassing van artikel 20 van het decreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden, alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid niet nageleefd te hebben, thans strafbaar gesteld bij artikel 16.6.1§1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (ingevoegd bij artikel 9 van het decreet van 21 december 2007 met ingang van 1 mei 2009),

namelijk artikel 4.1.3.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne dd. 1 juni 1995 dat

luit:

"Onverminderd artikel 4.1.2.1 treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om

- de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stalingen, licht en dergelijke meer;
- de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van accidentele gebeurtenissen die eigen zijn aan de aanwezigheid of de uitbating van zijn inrichting. Dit houdt onder meer in dat de nodige interventiemiddelen zijn voorzien. Het bepalen en het aanbrengen hiervan gebeurt in overleg met de plaatselijke brandweer";

I. "Besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiene dd.1 juni 1995 VLAREM II inrichtingen voor het opslaan en behandelen van bepaalde ongevaarlijke afvalstoffen"

"artikel 5.2.2.4.2 §1 het behandelen gebeurt op een vloestofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem"

namelijk de restafval (plastic en papier) ligt niet opgeslagen op een vloestofdichte vloer.

II. "Besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiene dd.1 juni 1995 VLAREM II inrichtingen voor het opslaan en behandelen van bepaalde ongevaarlijke afvalstoffen"

"artikel 5.2.2.4.2.§ 5: de exploitant treft de nodige maatregelen om lange opslagtijden en grote opslaghoeveelheden te vermijden. Afvalstoffen die niet voor nuttige toepassing in aanmerking komen en de gesorteerde materialen worden regelmatig afgevoerd. Afvalstoffen "die aanleiding geven tot hinder voor de omgeving worden onmiddellijk afgevoerd";

namelijk afvalstoffen die niet voor nuttige toepassing in aanmerking komen en de gesorteerde materialen worden niet regelmatig afgevoerd;

G. Bij. Inbreuk op artikel 51 § 2 van het besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de bodemsanering dd. 5 maart 1996 (B.S. 27 maart 1996) strafbaar gesteld bij artikel 50 van het decreet van de Vlaamse regering betreffende de bodemsanering van 22 februari 1995 (B.S. 29 april 1995) nagelaten te hebben een technisch verslag en een bodembeheerrapport te hebben opgemaakt voor het gebruik van uitgegraven bodem als bodem, waarvan de totale uitgraving meer dan 250 kubieke meter bedraagt, de feiten thans omschreven zijnde door artikel 173 paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse regering houdende

vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming dd. 14 december 2007 (B.S. 22 april 2008) en thans strafbaar gesteld bij artikel 16.6.1§1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (Ingevoegd bij artikel 9 van het decreet van 21 december 2007 met ingang van 1 mei 2009),

I. de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde, op niet nader te bepalen data in meerdere malen tussen 1 september 2005 en 1 oktober 2005, de verjaring van de strafvordering gestuit zijnde door rechtsgeldige daden van onderzoek of van vervolging, namelijk door de beschikking tot mededeling dd. 4 april 2008,

namelijk ongeveer 100 vrachtwagenladingen met steenpuin, vervuilde grond,

II. Bij samenhang te in het gerechtelijk arrondissement in het gerechtelijk arrondissement de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde en de zevende op niet nader te bepalen data in meerdere malen,

a) tussen 31 juli 2005 en 1 november 2005, de verjaring van de strafvordering gestuit zijnde door rechtsgeldige daden van onderzoek of van vervolging, namelijk door de beschikking tot mededeling dd. 4 april 2008,

b) tussen 28 februari 2006 en 1 mei 2006,

namelijk 6.000 à 7.000 kubieke meter met bouwpuin, ijzer en plastic vervuilde gronden;

Gezien het bewijs van inschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheekkantoor te dd. 21-09-2012, ten rande van de overschrijving van de titel van verkrijging, ref.:

***

Gezien de artikelen 1, 2 en 3 der wet van 4 oktober 1867, gewijzigd door de wetten van 23 augustus 1919 en 19 maart 1956, alsmede de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank dd° 1.12.2011 waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten waarop criminele straffen zijn gesteld en houdende verwijzing naar de correctionele rechtbank van de beklaagden;

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door
meester   advocaat bij de balie te   voor eerste beklagde,
door meester   advocaat loco meester   advocaat bij de
balie te   voor tweede beklagde, door meester   advocaat bij de balie te
caat bij de balie te   voor vierde en vijfde beklagde, door meester
meester   advocaat bij de balie te   voor zesde beklagde en
beklagde;   advocaat bij de balie te   voor zevende

Wat betreft de onontvankelijkheid van de strafvordering

Beklaagden werpen op dat de strafvordering niet ontvankelijk zou zijn, aangezien onder meer hun rechten van verdediging, hun recht op tegenspraak en hun recht op een eerlijk proces zouden zijn geschonden, aangezien zij niet kunnen nagaan op welke wijze de inlichtingen werden verkregen waarop de aanvankelijk proces-verbalen   n   die respectievelijk de aanleiding waren tot de start van het gerechtelijk onderzoek en de uitbreiding van het gerechtelijk onderzoek.

Het staat vast dat de verbalisanten uitgebreide en gedetailleerde inlichtingen verkregen van bron die anoniem wenst te blijven.

Er kan geen grond tot onontvankelijkheid van de strafvordering worden afgeleid uit het opstarten van een strafrechtelijk onderzoek op basis van anonieme inlichtingen/aangiften, voorzover de veroordeling niet uitsluitend gesteund wordt op deze anonieme inlichtingen/aangiften.

Naar aanleiding van beide aanvankelijke proces-verbalen werd een uitgebreid strafrechtelijk onderzoek gevoerd. De tenlasteleggingen die weerhouden werden op basis van dit strafrechtelijk onderzoek steunen niet op de inhoud (van anonieme herkomst) van deze aanvankelijke proces-verbalen, maar steunen uitsluitend op de bewijzen die voortvloeien uit het gevoerde strafrechtelijk onderzoek. De rechtbank houdt ook slechts rekening met de bewijzen die voortvloeien uit het strafrechtelijk onderzoek en niet met de anonieme informatie die geen bevestiging heeft gekregen naar aanleiding van het strafrechtelijk onderzoek.

De verdediging kan niet gevolgd worden in haar verweer dat er mogelijk sprake zouden zijn van (niet-toegelaten) bijzondere opsporingstechnieken of een proactief opsporingsonderzoek of dat er elementen zouden gehaald zijn

uit andere strafrechtelijke onderzoeken. Dit blijkt uit geen enkel objectief gegeven.

De verdediging heeft zowel tijdens het gerechtelijk onderzoek en de regeling van de rechtspleging, als voor de rechter ten gronde voldoende mogelijkheden gekregen om vrije tegenspraak te voeren over de inhoud van het strafrechtelijk onderzoek en de hieruit voortvloeiende tenlasteleggingen.

Er kan dan ook geen sprake zijn van enige schending van een nationale of internationale rechtsregel die de rechten van verdediging, het recht op tegenspraak en het recht op een eerlijk proces of een ander gewaarborgd recht verzekeren.

Wat betreft het opgeworpen verweer van de exceptio obscuri libelli

De feiten van de tenlasteleggingen moet op een zodanige wijze zijn omschreven dat het voorwerp ervan voldoende duidelijk blijkt voor de beklaagden en hun rechten van verdediging gewaarborgd worden.

Er is geen sprake van obscuri libelli. Uit de tenlasteleggingen kunnen beklaagden duidelijk afleiden waarvoor ze vervolgd worden. Beklaagden kunnen zich verdedigen met betrekking tot de in de tenlastelegging voorziene misdrijf.

Er is geen enkele wetsbepaling die bepaalt dat beklaagden uitsluitend moeten ingelicht worden door de dagvaarding of de beschikking tot verwijzing. De inlichting van beklaagden kan ook gebeuren door samenlezing van de dagvaarding met de stukken uit het strafdossier, waarin zij inzage kregen en waarop zij hun rechten van verdediging kunnen laten gelden ten opzichte van de rechter ten gronde.

Gelet op de wijze waarop de dagvaarding werd opgesteld kan er geen sprake zijn van obscuri libelli. De verdediging kan zich op deze basis wel degelijk voldoende verdedigen. De tenlastelegging is voldoende duidelijk en aangevuld met de gegevens van het strafdossier, beschikken beklaagde over voldoende informatie om hun rechten van verdediging te verzekeren. In casu hebben zij zich hierop ook verdedigd.

Met betrekking tot het verzoek om bijkomend onderzoek te bevelen

De rechtbank acht, mede gelet op de ondertussen verlopen termijn en rekeninghoudende met de incriminatieperiode, niet meer noodzakelijk om bijkomend onderzoek te bevelen of bijkomend getuigen te horen onder eed of te laten verhoren door politiediensten.

Materiële vergissing

De rechtbank stelt enkele materiële vergissingen vast met betrekking tot tenlastelegging A.

Rekeninghoudende met de beschikking van de raadkamer en de vordering die aldaar werd genomen door het openbaar ministerie, dient tenlastelegging A aangevuld te worden als volgt :

"Met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank- of private geschriften te hebben gepleegd; hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was".

Daarnaast dient de incriminatiedatum onder tenlastelegging A.I. gelezen te worden als "te op 7 december 2005" en onder tenlastelegging A.II. als "te op 8 december 2005".

Onder tenlastelegging A.I. dient "onder stukken 70 blauwe onderfarde nummer 4", gelezen te worden als "onder stukken 71 blauwe onderfarde nummer 4".

De rechtbank herstelt deze materiële vergissingen.

Ten gronde

Beklaagden staan terecht voor milieu-inbreuken.

Het strafdossier startte met inlichtingen uit een anonieme bron dat vijfde beklagde en vierde beklagde zouden hebben geknoeid met allerlei grondverzetwerken. Specifiek werd verwezen naar werkzaamheden die uitgevoerd werden bij de aanleg van een fietspad te

Laier kwam er een uitbreiding in het gerechtelijk onderzoek enerzijds met opnieuw inlichtingen vanuit een anonieme bron, waarbij specifiek werd verwezen naar de grondwerkzaamheden die werden verricht in opdracht van zevende beklagde op zijn eigendom te en anderzijds naar aanleiding van bepaalde verklaringen die werden afgelegd in het strafdossier.

Er werd een gerechtelijk onderzoek gevoerd, waarbij huiszoekingen en diverse uitgebreide verhoren plaatsvonden, alsook de aanstelling van een gerechtsdeskundige.

Wat betreft tenlastelegging A

Deze tenlastelegging van valsheden heeft betrekking op het feit dat men laat uitschijnen dat de grond die uitgegraven werd te Stabroek (zanderige grond) vervoerd werd naar een kleiput Swenden, maar uiteindelijk werd deze grond gebruikt in de betoncentrale en werd er grond met stenen vervoerd van de site var te naar de kleiput

De materialiteit van de valsheid staat vast, ondermeer verwijzende naar de verklaringen van en de formele verklaring van hieromtrent.

In concreto staat het echter op basis van het strafdossier onvoldoende vast wie van de beklaagden daadwerkelijk betrokken zijn bij deze concrete valsheden of opdracht hebben gegeven tot deze valsheden. De verklaringen van de dispatcher en de chauffeurs en rengen hierover onvoldoende zekerheid. De chauffeurs wijzen naar de dispatcher, terwijl in het algemeen verwijst naar instructies van , zonder concreet te zijn met betrekking tot de feiten van deze tenlastelegging.

Bovendien heeft het strafonderzoek niet aangetoond dat dit een systematische gang van zaken was binnen één of meerdere ondernemingen rond eerste beklagde

Eerste, tweede, derde, vierde, vijfde en zesde beklagde worden dan ook vrijgesproken van deze tenlastelegging wegens onvoldoende bewijs.

Wat betreft tenlasteleggingen B.I., C.I. en G.I.

Deze tenlasteleggingen hebben betrekking op enerzijds een aanzienlijke wijziging van het reliëf zonder stedenbouwkundige vergunning, een inbreuk op het afvalstoffendecreet en een inbreuk op het bodemsaneringsdecreet.

Deze feiten hebben betrekking op de werkzaamheden die werden uitgevoerd te naar aanleiding van de aanleg van een Volgens de anonieme inlichtingen werden meer dan honderd vrachtwagens vervuilde grond gestort op het lager gelegen gedeelte tussen het en de

Deze feiten van de tenlasteleggingen B.I., C.I. en G.I. zijn bewezen opzich-

tens eerste beklagde op basis van de vaststellingen van de verbalisanten, onder meer uit de samenlezing van de hierna vermelde opgesomde elementen :

- de verklaring van

- de verklaring van

- de verklaring van (verantwoordelijke baanmeester ter plaatse),

- de verklaring van (ingenieur voor

- de verklaring van

- de verklaring van

- de inhoud van het werfverslag van 28 september 2005,

- de verklaring van

- de verklaring van

- de foto's in het strafdossier van de plaatstoestand,

- de vaststellingen van de gerechtsdeskundige over de hoeveelheid aangevoerde grond,

- de vaststellingen van de gerechtsdeskundige over de samenstelling van de grond en de teruggevonden afvalstoffen,

- de vaststellingen dat er geen definitieve bodembeheerrapporten zijn met betrekking tot deze hoeveelheid aangevoerde grond, die kunnen attesteren dat de uitgegraven bodem ook effectief aangevoerd en gebruikt werd, zie hieromtrent onder meer het verslag van OVAM van 5 oktober 2006

- en de verklaringen van eerste beklagde zelf.

Het staat vast dat het hier gaat om een aanzienlijke reliëfwijziging die het voorwerp diende uit te maken van een stedenbouwkundige vergunning en deze was niet aanwezig.

Alleszins is er wel degelijk toepassing van het afvalstoffendecreet mogelijk indien er sprake is van grondverzet, ondanks de uitdrukkelijke bepaling van art. 4.4. van het afvalstoffendecreet. Deze bepaling is slechts van toepassing, wanneer er een correcte toepassing werd gemaakt van het grondverzet, wat in casu niet het geval is. Indien er grond wordt verzet met afvalstoffen conform het bodemsaneringsdecreet, dan is het afvalstoffendecreet niet van toepassing. Wat in casu niet het geval is.

Gelet op de bewoordingen van het toenmalig art. 50 van het Decreet van de Vlaamse regering betreffende de bodemsanering van 22 februari 1995, bestond er wel degelijk een strafbaarstelling op basis van dit decreet.

Tenslotte wijst de rechtbank erop dat eerste beklagde zich niet kan verschuilen achter een huiszoeking en inbeslagname een jaar na het effectief grond-

verzet, als beletsel om geen definitieve bodembeheerrapporten te hebben. Deze dienen normalerwijze onmiddellijk na het grondverzet te worden opgesteld, anders is een normale controle niet mogelijk, zoals ook blijkt uit het verslag van OVAM van 5 oktober 2006. De twee definitieve bodembeheerrapporten die wel aanwezig zijn, hebben geen betrekking op de specifieke grondverzet die het voorwerp uitmaakt van de tenlastelegging.

Deze feiten van de tenlasteleggingen zijn onvoldoende bewezen lastens tweede, derde, vierde, vijfde en zesde beklagde, omdat hun moreel opzet niet is bewezen.

Wat betreft tenlasteleggingen B.II., C.II. en G.II.

De tenlasteleggingen hebben betrekking op enerzijds een aanzienlijke wijziging van het reliëf zonder stedenbouwkundige vergunning, een inbreuk op het afvalstoffendecreet en een inbreuk op het bodemsaneringsdecreet.

Deze feiten hebben betrekking op grondwerkzaamheden die uitgevoerd werd te _____ in opdracht van zevende beklagde waarbij zijn weidegrond werd opgehoogd tot op het niveau van de nabijgelegen straat.

Tweede beklagde werpt op dat hij niet begrijpt waar de plaatsbepaling "te _____ in de tenlastelegging op doelt. Deze plaatsbepaling heeft uiteraard geen betrekking op een grond van zevende beklagde in _____ maar de werkzaamheden die uitgevoerd werden op de site van _____ te _____

De feiten van de tenlasteleggingen B.II., C.II. en G.II. zijn bewezen opzich-tens eerste beklagde _____ op basis van de vaststellingen van de verbalisanten, onder meer uit de samenlezing van de hierna vermelde opgesomde elementen :

- de vaststellingen van de verbalisanten ter plaatse, waarbij ze vaststellen dat er heel wat verzameld puin aanwezig was,
- de foto's in het straf dossier die deze vaststellingen van de verbalisanten ondersteunen,
- de verklaring van zevende beklagde
- de vaststelling dat volgens de stedenbouwkundige vergunning de ophoging diende te gebeuren met gekeurde grond die voldoet aan de normen van _____
- de vaststellingen van de gerechtsdeskundige over de hoeveelheid aangevoerde grond,
- de vaststellingen van de gerechtsdeskundige over de samenstelling van de grond en de teruggevonden afvalstoffen,
- het ontbreken van definitieve bodembeheerrapporten, die kunnen aantonen dat de aangevoerde uitgegraven bodem ook effectief aldaar werden gebruikt

kan niet aangetoond worden, zie verslag van 5 oktober 2006,
- de verklaring van
- de verklaring van
- de verklaring van
- en de verklaring van beklagde

Er was weliswaar een stedenbouwkundige vergunning, maar uit het strafdosier blijkt overduidelijk dat de grond niet voldeed aan de normen van de zoals vereist door de stedenbouwkundige vergunning.

Alleszins is er wel degelijk toepassing van het afvalstoffendecreet mogelijk indien er sprake is van grondverzet, ondanks de uitdrukkelijke bepaling van art. 4.4. van het afvalstoffendecreet. Deze bepaling is slechts van toepassing, wanneer er een correcte toepassing werd gemaakt van het grondverzet, wat in casu niet het geval is. Indien er grond wordt verzet met afvalstoffen conform het bodemsaneringsdecreet, dan is het afvalstoffenstofferendecreet niet van toepassing. Wat in casu niet het geval is.

Gelet op de bewoordingen van het toenmalig art. 50 van het Decreet van de Vlaamse regering betreffende de bodemsanering van 22 februari 1995, bestond er wel degelijk een strafbaarstelling op basis van dit decreet.

Tenslotte wijst de rechtbank erop dat eerste beklagde zich niet kan verschuilen achter een huiszoeking en inbeslagname een jaar na het effectief grondverzet, als beletsel om geen definitieve bodembeheerrapporten te hebben. Deze dienen normalerwijze onmiddellijk na het grondverzet te worden opgesteld, anders is een normale controle niet mogelijk, zoals ook blijkt uit het verslag van OVAM van 5 oktober 2006.

Deze feiten van de tenlasteleggingen zijn onvoldoende bewezen lastens tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en zevende beklagde. Zij worden vrijgesproken omdat hun moreel opzet niet bewezen is.

Wat betreft tenlastelegging D

Deze feiten hebben betrekking op de onvolledigheid van het afvalstoffenregister.

Deze feiten zijn bewezen lastens eerste beklagde (als zaakvoerder van gelet op de vaststellingen van het verslag van de Milieu-inspectie, naar aanleiding van de controle en huiszoeking op 14 februari 2007, met bijgevoegde foto's en het verslag van OVAM van 5 oktober 2006.

Het is ondermeer de taak van de zaakvoerder en zijn uiteindelijke verantwoordelijkheid om zorg te dragen dat de administratie van de onderneming op een zodanige wijze wordt gevoerd dat er voldaan is aan de correcte toepassing van de wettelijke verplichtingen.

Deze feiten zijn onvoldoende bewezen lastens tweede, derde en zesde beklagde.

Wat betreft tenlasteleggingen E en F

Deze tenlasteleggingen hebben betrekking op de site te _____ die uitgbaat werd door de firma _____

De feiten van de tenlasteleggingen E.I., E.II., E.III.a. en F zijn bewezen opzichts eerste beklagde _____ op basis van de vaststellingen van de verbalisanten, onder meer uit de samenlezing van de hierna vermelde opgesomde elementen :

- het verhoor van _____ en het door haar voorgelegde verslag.
- het verhoor van _____
- de verklaring van _____
- het verhoor van _____ (externe milieucoördinator),
- het verslag van de Milieu-inspectie, naar aanleiding van de controle en huiszoeking op 14 februari 2007, met bijgevoegde foto's,
- het verslag van OVAM van 5 oktober 2006
- en de verklaringen van eerste beklagde _____

Het is ondermeer de taak van de zaakvoerder en zijn uiteindelijke verantwoordelijkheid om zorg te dragen dat de uitbating van de onderneming op een zodanige wijze wordt georganiseerd dat er voldaan is aan de wettelijke voorschriften. Er kan geen sprake zijn van economische overmacht.

Eerste beklagde verwijst naar een minnelijke schikking die hij gekregen en betaald zou hebben voor soortgelijke inbreuken, vermeld onder tenlastelegging E.II., waardoor de strafvordering niet ontvankelijk zou zijn. Eerste beklagde kan hierin niet gevolgd worden, aangezien deze inbreuk op een andere incriminatieperiode en de feiten voorzien onder tenlastelegging E.II. steunen op nieuwe vaststellingen van 14 februari 2007 door de Milieu-inspectie.

Tenlastelegging E.III.b is niet bewezen lastens eerste beklagde _____

Deze tenlasteleggingen E en F zijn niet bewezen opzichthens tweede, derde en zesde beklaagde, omdat hun moreel opzet niet bewezen is.

Wat betreft de straftoemeting

De feiten van tenlasteleggingen B, C, D, E.I., E.II., E.III.a, F en G vormen zich in hoefde van eerste beklaagde als zijnde gepleegd met éézelfde strafbaar opzet, zodat maar één straf dient opgelegd te worden.

De feiten van de tenlastelegging zijn ernstig. Beklaagde leefde onvoldoende de wettelijke milieuvoorschriften na.

De rechtbank zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, zijn aandeel, zijn persoonlijkheid, zijn leeftijd en strafrechtelijk verleden.

De rechtbank houdt ook rekening met de ondertussen verlopen termijn, onder meer het stilliggen van het strafdossier tussen de beschikking tot mededeling van 4 april 2008 en de eindvordering van 4 november 2010 (later vervangen door eindvordering van 27 januari 2011) zonder te kunnen vaststellen dat de redelijke termijn geschonden is.

Om die redenen zal de rechtbank slechts een geldboete met uitstel opleggen en geen gevangenisstraf.

Zo'n bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 191, 194, 195, 226, 227 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003 de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikelen 21, 22 en 23 wet 17/4/1878 gewijz bij art 25 wet 24/12/1993 en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlasteleggingen B, C, D, E, F, en G, alsmede de artikelen 38, 40, 65, 66 van het strafwetboek;

Rechtdoende op tegenspraak

Herstelt de materiële vergissingen met betrekking tot tenlastelegging A, zoals hierboven aangegeven.

Spreekt eerste beklaagde vrij voor de feiten van tenlasteleggingen A en E.III.b.

Spreekt tweede beklaagde vrij voor de feiten van tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F en G en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Spreekt derde beklaagde vrij voor de feiten van tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F en G en stelt haar buiten zake zonder kosten.

Spreekt vierde beklaagde vrij voor de feiten van tenlasteleggingen A, B, C, en G en stelt haar buiten zake zonder kosten.

Spreekt vijfde beklaagde vrij voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, en G en stelt haar buiten zake zonder kosten.

Spreekt zesde beklaagde vrij voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F en G en stelt haar buiten zake zonder kosten.

Spreekt zevende beklaagde vrij voor de feiten van de tenlasteleggingen B.II., C.II. en G.II en stelt hem buiten zake zonder kosten.

VEROORDEELT

eerste beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B, C, D, E.I., E.II., E.III.a., F. en G :

tot een geldboete van VIJFDUIZEND EUR

Aangezien eerste veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de uitgesproken geldboete ten laste van eerste veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden.

Veroordeelt eerste beklagde tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen (met betrekking tot de feiten voorzien onder tenlastelegging C.I. en C.II.) te binnen EEN JAAR na het definitief worden van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 200 EUR per dag bij niet naleving van de veroordeling (toepassing van art. 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen betreffende het milieubeleid).

Machtigt na het verstrijken van EEN JAAR na het definitief worden van dit vonnis, Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest deze achtergelaten afvalstoffen zelf in te zamelen, vervoeren en verwerken en dit op kosten van eerste beklagde (toepassing van art. 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen betreffende het milieubeleid).

Verplicht eerste veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wetten van 26.06.2000 en 28.12.2011, vermeerderd met 50 decimes en gebracht op 150 EUR.

Verplicht eerste veroordeelde tot betaling van 1/7 van de kosten van het geding belopende in zijn geheel op 16.722,72 euro en, bij toepassing van Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van 51,20 EUR. Legt 6/7 van de kosten ten laste van de Staat

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7/2/2003 de geldboete van 5.000 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 27.500 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek op drie maanden.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op negentien februari tweeduizend dertien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

voorzitter van de kamer, rechter
toegevoegd rechter,
rechter
/substituut-procureur des konings,
griffier. ..